

**ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE MED VLADO REPUBLIKE
SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE LITVE O IZOGIBANJU DVOJNEGA
OBDAVČENJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD
DOHODKA IN PREMOŽENJA**

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Litve o izogibanju dvojnega obdavčenja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, podpisane 23. maja 2000 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Republika Litva podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument sta skupaj pripravila pristojna organa Republike Slovenije in Republike Litve ter predstavlja njuno skupno razumevanje prilagoditev konvencije, opravljenih z MLI.

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Republike Litve glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 11. septembra 2018. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so dostopna:

- v Republiki Sloveniji v Uradnem listu Republike Slovenije št. 27/01-MP in 2/18-MP, na

naslednji povezavi (<https://www.uradni-list.si>)

- v Republiki Litvi (<https://www.e-tar.lt/portal/index.html>).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Republike Litve glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 11. septembra 2018, je dostopno na [spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Republike Litve v njunih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 11. september 2018 za Republiko Litvo.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. januar 2019 za Republiko Litvo.

Določbe MLI se v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019 ali po njem,
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Slovenija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. julija 2019 ali po njem, in
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Litva, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. julija 2019 ali po njem.

K O N V E N C I J A

MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE LITVE O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČENJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Vlada Republike Slovenije in Vlada Republike Litve sta se

[**NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 6. člena MLI**] [v želji, da skleneta konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčenja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja,]

Naslednji prvi odstavek 6. člena MLI nadomešča besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *ta konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

sporazumeli, kot sledi:

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka in premoženja, ki so uvedeni v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka in premoženja se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek, celotno premoženje ali na sestavine dohodka ali premoženja, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin, ter davki od povečanja premoženja.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:

a) v Sloveniji:

- (i) davek od dobička pravnih oseb,
- (ii) davek od dohodka posameznikov, vključno z mezdami in plačami, dohodkom iz kmetijskih dejavnosti, dohodkom iz poslovanja, kapitalskim dobičkom in dohodkom iz nepremičnin in premičnin (dohodnina),
- (iii) davek od premoženja,
- (iv) posebni davek na bilančno vsoto bank in hranilnic;
- (v nadaljevanju "slovenski davek");

b) v Litvi:

- (i) davek od dobička pravnih oseb (juridini □ asmen pelno mokestis),
- (ii) davek od dohodka fizičnih oseb (fizini □ asmen □ pajam □ mokestis),
- (iii) davek od podjetij, ki uporabljajo kapital v državni lasti (palúkanos už valstybinio kapitalo naudojimą),
- (iv) davek od nepremičnin (nekilnojamojo turto mokestis),
- (v nadaljevanju "litvanski davek").

4. Ta konvencija se uporablja tudi za kakršnekoli enake ali vsebinsko podobne davke, ki se po datumu podpisa konvencije dodatno uvedejo k že obstoječim davkom ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o kakršnihkoli bistvenih spremembah svoje davčne zakonodaje.

3. člen

SPLOŠNA OPREDELITEV IZRAZOV

1. Za namene te konvencije, razen če sobesedilo zahteva drugače:

- a) izraz "Slovenija" pomeni Republiko Slovenijo, in kadar se uporablja v zemljepisnem smislu, pomeni ozemlje Slovenije, vključno z morskim območjem, morskim dnem in podzemljem ob teritorialnem morju, če Slovenija nad takim morskim območjem, morskim dnem in njegovim podzemljem lahko izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom;
- b) izraz "Litva" pomeni Republiko Litvo, in kadar se uporablja v zemljepisnem smislu, pomeni ozemlje Republike Litve, in vsako drugo območje ob teritorialnem

morju Republike Litve, na katerem se po zakonih Republike Litve in v skladu z mednarodnim pravom lahko izvajajo pravice Litve v zvezi z morskim dnom in njegovim podzemljem ter njihovim naravnim bogastvom;

c) izraza "država pogodbenica" in "druga država pogodbenica" pomenita Slovenijo ali Litvo, kot zahteva sobesedilo;

d) izraz "oseba" vključuje posameznika, družbo in katerokoli drugo telo, ki združuje več oseb;

e) izraz "družba" pomeni katerokoli korporacijo ali katerikoli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;

f) izraza "podjetje države pogodbenice" in "podjetje druge države pogodbenice" pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;

g) izraz "mednarodni promet" pomeni kakršenkoli prevoz z ladjo ali letalom, ki ga opravlja podjetje države pogodbenice, razen če ladja ali letalo opravljajo prevoz samo med kraji v drugi državi pogodbenici;

h) izraz "pristojni organ" pomeni:

(i) v Sloveniji: Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali njegovega pooblaščenega zastopnika;

(ii) v Litvi: Ministra za finance ali njegovega pooblaščenega zastopnika;

i) izraz "državljan" pomeni:

(i) kateregakoli posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;

(ii) katerokoli pravno osebo, osebno družbo, združenje ali drug subjekt, katerih status izhaja iz veljavne zakonodaje v državi pogodbenici.

2. Kadarkoli država pogodbenica uporabi konvencijo, ima katerikoli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se konvencija uporablja; katerikoli pomen po veljavni davčni zakonodaji te države prevlada nad pomenom, ki ga ima izraz po drugi zakonodaji te države.

4. člen

REZIDENT

1. V tej konvenciji izraz "rezident države pogodbenice" pomeni katerokoli osebo, ki je po zakonih te države dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave, kraja ustanovitve družbe ali kateregakoli drugega podobnega merila, in vključuje to državo in vsako njeno politično enoto ali lokalno oblast. Vendar pa ta izraz ne

vključuje nobene osebe, ki je v tej državi zavezana plačevati samo davek od dohodka iz virov v tej državi ali premoženja, ki ga ima v njej.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi takole:

- a) šteje se za rezidenta samo tiste države, v kateri ima na razpolago stalno prebivališče; če ima stalno prebivališče na razpolago v obeh državah, se šteje samo za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);
- b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od obeh držav na razpolago stalnega prebivališča, se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno prebivališče;
- c) če ima običajno prebivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

3. Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, si pristojna organa držav pogodbenic prizadevata rešiti to vprašanje s skupnim dogovorom. Če takega dogovora za namene te konvencije ni mogoče doseči, oseba ni upravičena do ugodnosti, ki so zagotovljene s to konvencijo.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. Za namene te konvencije izraz "stalna poslovna enota" pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.

2. Izraz "stalna poslovna enota" vključuje zlasti:

- a) sedež uprave,
- b) podružnico,
- c) pisarno,
- d) tovarno,
- e) delavnico in
- f) rudnik, naftno ali plinsko nahajališče, kamnolom ali katerikoli drug kraj pridobivanja naravnega bogastva.

3. a) Gradbišče, projekt gradnje, montaže ali sestavljanja ali s tem povezana dejavnost nadzora pomenijo stalno poslovno enoto samo, če tako gradbišče, projekt ali dejavnosti trajajo več kot devet mesecev.
- b) Za dejavnosti, ki se opravljajo stran od obale države pogodbenice v povezavi z raziskovanjem ali izkoriščanjem morskega dna in podzemlja ter njunih naravnih bogastev v tej državi, se šteje, da se opravljajo prek stalne poslovne enote v tej državi, če se take dejavnosti izvajajo v obdobju ali obdobjih, ki skupaj presegajo 30 dni v vsakem dvanajstmesečnem obdobju.
4. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz “stalna poslovna enota“ ne vključuje:
- a) uporabe prostorov samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
- b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave;
- c) vzdrževanje zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen predelave s strani drugega podjetja;
- d) vzdrževanje stalnega mesta poslovanja samo za namen nakupa dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranje informacij za podjetje;
- e) vzdrževanje stalnega mesta poslovanja samo za namene opravljanja katerekoli druge pripravljalne ali pomožne dejavnosti za podjetje;
- f) vzdrževanje stalnega mesta poslovanja samo za kakršnokoli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih od a) do e), pod pogojem, da je splošna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalne ali pomožne narave.

Naslednji četrti odstavek 13. člena MLI se uporablja za četrti odstavek 5. člena te konvencije:

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI

Četrti odstavek 5. člena te konvencije se ne uporablja za stalno mesto poslovanja, ki ga uporablja ali vzdržuje podjetje, če to podjetje ali tesno povezano podjetje opravlja poslovne dejavnosti na istem ali drugem kraju v isti državi pogodbenici in:

- a) to mesto ali drugo mesto pomeni stalno poslovno enoto za podjetje ali tesno povezano podjetje v skladu z določbami 5. člena te konvencije, ali
- b) celotna dejavnost, ki je posledica kombinacije dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, ni pripravljalna ali pomožna,

pod pogojem, da so poslovne dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, dopolnilne funkcije, ki so del celovitega

poslovanja.

5. **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 12. člena MLI]** [Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka, kadar oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja šesti odstavek – deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi s katerimikoli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če so dejavnosti take osebe omejene na tiste iz četrtega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah tega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.]

Naslednji prvi odstavek 12. člena MLI nadomešča peti odstavek 5. člena te konvencije:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Ne glede na 5. člen te konvencije, vendar ob upoštevanju drugega odstavka 12. člena MLI, kadar oseba deluje v državi pogodbenici za podjetje in pri tem običajno sklepa pogodbe ali ima običajno vodilno vlogo, kar vodi k sklepanju pogodb, ki se sklepajo rutinsko, ne da bi jih podjetje bistveno spreminjalo, in so te pogodbe:

- a) v imenu podjetja, ali
- b) za prenos lastništva nad premoženjem v lasti tega podjetja ali premoženja, ki ga podjetje lahko uporablja, ali za podelitev pravice do uporabe takega premoženja, ali
- c) za storitve, ki jih to podjetje opravlja,

se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi pogodbenici v zvezi s katerimi koli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če se zaradi teh dejavnosti, če bi jih podjetje opravljalno prek svojega stalnega mesta poslovanja v tej državi pogodbenici, to stalno mesto poslovanja ne bi štelo za stalno poslovno enoto v skladu z opredelitvijo stalne poslovne enote v določbah 5. člena te konvencije.

6. **[NADOMEŠČENO z drugim odstavkom 12. člena MLI]** [Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali kateregakoli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, pod pogojem, da te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.]

Naslednji drugi odstavek 12. člena MLI nadomešča šesti odstavek 5. člena te konvencije:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Prvi odstavek 12. člena MLI se ne uporablja, če oseba, ki deluje v državi pogodbenici za podjetje druge države pogodbenice, posluje v prvi omenjeni državi pogodbenici kot neodvisni zastopnik in

deluje za podjetje v okviru tega običajnega poslovanja. Če pa oseba deluje izključno ali skoraj izključno za eno ali več podjetij, s katerimi je tesno povezana, ta oseba v zvezi s katerim koli takim podjetjem ne velja za neodvisnega zastopnika v smislu tega odstavka.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo, ki je rezident druge države pogodbenice, ali opravlja posle v tej drugi državi prek stalne poslovne enote ali drugače ali je pod nadzorom take družbe, samo po sebi še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

Naslednji prvi odstavek 15. člena MLI se uporablja za določbe te konvencije:

15. ČLEN MLI – OPREDELITEV OSEBE, KI JE TESNO POVEZANA S PODJETJEM

Za namene določb 5. člena te konvencije, je oseba tesno povezana s podjetjem, če ima na podlagi vseh ustreznih dejstev in okoliščin eden nadzor nad drugim ali pa sta oba pod nadzorom istih oseb ali podjetij. V vsakem primeru se oseba šteje za tesno povezano s podjetjem, če ima eden izmed njiju neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža v drugem (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) ali če ima druga oseba neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) v osebi in podjetju.

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin, ki so v drugi državi pogodbenici, (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva) se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Izraz “nepremičnine“ ima pomen, ki ga določa zakonodaja države pogodbenice, v kateri je zadevna nepremičnina. Določbe te konvencije o nepremičninah se uporabljajo tudi za premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere veljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, vsako opcijo ali podobno pravico za pridobitev nepremičnin, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rud, virov ter drugega naravnega bogastva, pravico do naložb ustvarjenih z raziskovanjem ali izkoriščanjem morskega dna in podzemlja ter njenih naravnih bogastev, vključno s pravico do deležev v teh naložbah ali do koristi iz njih. Ladje in letala se ne štejejo za nepremičnine.

3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, oddajanjem v najem ali vsako drugo obliko uporabe nepremičnine.

4. Kadar ima zaradi lastništva deležev ali drugih kapitalskih pravic v družbi lastnik takih deležev ali kapitalskih pravic pravico uživati nepremičnine v posesti družbe, se dohodek iz neposredne uporabe, oddajanja v najem ali vsake druge oblike take pravice do uživanja lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri je tako premoženje.

5. Določbe prvega, tretjega in četrtega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja in za dohodek iz nepremičnin, ki se uporabljajo za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se lahko obdavči samo v tej državi, razen če podjetje posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje na tak način, se dobički podjetja lahko obdavčijo v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kot se pripiše tej stalni poslovni enoti. Za dobičke od prodaje dobrin in blaga enake ali podobne vrste, kot se prodaja prek stalne poslovne enote, ali od drugih poslovnih dejavnosti enake ali podobne vrste, kot se opravljajo prek stalne poslovne enote, se lahko šteje, da jih je mogoče pripisati tej stalni poslovni enoti, če se ugotovi, da je bila taka prodaja ali dejavnost organizirana tako, da bi se namerno izognili obdavčenju v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

2. Ob upoštevanju določb tretjega odstavka, kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

3. Pri določanju dobička stalne poslovne enote, je mogoče v državi pogodbenici kot davčno olajšavo upoštevati stroške (razen stroškov, ki jih ne bi bilo mogoče odšteti, če bi bila ta stalna poslovna enota ločeno podjetje te države pogodbenice), ki jih podjetje ima zaradi svoje stalne poslovne enote, vključno s stroški vodenja in splošnimi upravnimi stroški, in to bodisi v državi, v kateri je stalna poslovna enota, bodisi drugje.

4. Kadar je v državi pogodbenici običaj, da se dobiček stalne poslovne enote določi na podlagi razporeditve celotnega dobička podjetja na njegove posamezne dele, potem državi pogodbenici nič iz drugega odstavka ne preprečuje, da dobičkov, ki bodo obdavčeni, ne bi razporedila na običajen način; vendar pa mora biti sprejeta metoda porazdelitve dobička taka, da bo izid v skladu z načeli, vsebovanimi v tem členu.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zaradi razloga, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, določi po isti metodi leto za letom, razen, če je upravičen in zadosten razlog za nasprotno.

7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

POMORSKI IN LETALSKI PREVOZ

1. Dobiček podjetja države pogodbenice od ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu se obdavči samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju (pool), mešanem podjetju ali mednarodni prevozni agenciji.

9. člen

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali

b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in v obeh primerih obstajajo ali se uvedejo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se kakršenkoli dobiček, ki bi prirasel, če takih pogojev ne bi bilo, enemu od podjetij, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirasel, lahko vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 17. člena MLI]** [Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je že bilo obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi in je tako vključeni dobiček dobiček, ki bi prirasel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki obstajajo med obema podjetjema taki, kot bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se pristojna organa držav pogodbenic lahko posvetujeta, da dosežeta soglasje o prilagoditvi dobička v obeh državah pogodbenicah.]

Naslednji prvi odstavek 17. člena MLI se uporablja in prevlada nad drugim odstavkom 9. člena te

konvencije:

17. ČLEN MLI – USTREZNE PRILAGODITVE

Kadar ena država pogodbenica v dobiček podjetja te države pogodbenice vključi – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi pogodbenici, in je tako vključeni dobiček dobiček, ki bi prirasel podjetju prvo omenjene države pogodbenice, če bi bili pogoji, vzpostavljeni med podjetjema, taki, kakor bi jih vzpostavili neodvisni podjetji, ta druga država pogodbenica ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi pogodbenici obračuna od tega dobička. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

3. Država pogodbenica ne spremeni dobička podjetja v okoliščinah iz prvega odstavka po izteku časovnih rokov, določenih v njeni notranji zakonodaji, in v nobenem primeru po petih letih od konca leta, v katerem je podjetju te države prirasel dobiček, ki naj bi ga tako spremenili. Ta odstavek pa se ne uporablja pri goljufiji ali naklepem neizpolnjevanju obveznosti.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Vendar pa se take dividende lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba ki dividende plačuje, in v skladu z zakoni te države; toda če je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega:

- a) 5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki ima neposredno v lasti najmanj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;
- b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Ta odstavek ne vpliva na obdavčevanje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

3. Izraz “dividende“, kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic ali drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej ali v tej drugi državi opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je delež, v zvezi s katerim se dividende

plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. oziroma 14. člena, odvisno od primera.

5. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček družbe v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Vendar pa se take obresti lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, toda če je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako zaračunani davek ne sme presegati 10 odstotkov bruto zneska obresti.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka so obresti, ki nastanejo v eni državi pogodbenici in jih dobi ter je do njih upravičena Vlada druge države pogodbenice, vključno z njenimi lokalnimi oblastmi in političnimi enotami, centralna banka, Slovenska izvozna družba ali katerakoli institucija, ustanovljena v Litvi in podobna Slovenski izvozni družbi, za katero se lahko dogovorita pristojna organa držav pogodbenic, ali obresti od posojil, za katera jamči Slovenska izvozna družba ali tista podobna institucija, oproščeni davka v prvi omenjeni državi.

4. Izraz "obresti", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko ali ne, in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev in dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem, obveznicam in zadolžnicam. Izraz "obresti" pa ne vključuje dohodka, ki je obravnavan kot dividenda po določbah 10. člena. Zamudne obresti se za namene tega člena ne štejejo za obresti.

5. Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali v tej drugi državi opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. oziroma 14. člena, odvisno od primera.

6. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice ali ne, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se plačujejo obresti, se šteje, da so take obresti nastale v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in neko drugo osebo znesek obresti glede na terjatev, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo le za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Vendar pa se take licenčnine in avtorski honorarji lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, toda če je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako zaračunani davek ne presega 10 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev.

3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila vsake vrste, prejeta kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnihkoli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi in filmi ali trakovi ali drugimi sredstvi za reprodukcijo slike ali zvoka za radijsko ali televizijsko oddajanje, kateregakoli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za uporabo ali pravico do uporabe industrijske, komercialne ali znanstvene opreme ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident ene države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri nastanejo licenčnine in avtorski honorarji, prek stalne poslovne enote v njej ali v tej drugi državi opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačujejo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. oziroma 14. člena, odvisno od primera.

5. Šteje se, da licenčnine in avtorski honorarji nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice ali ne, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih

honorarjev, in take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo le za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČEK

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnine, ki je opredeljena v 6. členu in je v drugi državi pogodbenici, ali deležev v družbi, katere premoženje v glavnem sestoji iz take lastnine, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnine, ki se nanašajo na stalno bazo, ki jo ima rezident države pogodbenice na voljo v drugi državi pogodbenici za namen opravljanja samostojnih osebnih storitev, vključno z dobičkom od odtujitve take stalne poslovne enote same ali s celim podjetjem vred ali take stalne baze, se lahko obdavči v tej drugi državi.

3. Dobiček, ki ga doseže podjetje države pogodbenice, ki se ukvarja z ladijskimi ali letalskimi prevozi v mednarodnem prometu, z odtujitvijo ladij ali letal za prevoze v mednarodnem prometu ali premičnin, ki sodijo k opravljanju prevozov s takimi ladjami ali letali, se lahko obdavči samo v tej državi.

4. Dobiček iz odtujitve kateregakoli drugega premoženja, ki ni navedeno v prvem, drugem in tretjem odstavku, se lahko obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki tako premoženje odtuji.

14. člen

SAMOSTOJNE OSEBNE STORITVE

1. Dohodek, ki ga dobi posameznik, ki je rezident države pogodbenice od poklicnih storitev ali drugih samostojnih dejavnosti, se obdavči samo v tej državi, razen če ima ta posameznik za opravljanje svojih dejavnosti stalno bazo, ki mu je redno na voljo v drugi državi pogodbenici. Če ima tako stalno bazo, se dohodek lahko obdavči v drugi državi, a

samo toliko dohodka, kolikor se pripiše taki stalni bazi. Kadar se torej posameznik, ki je rezident države pogodbenice, zadržuje v drugi državi pogodbenici določeno obdobje ali obdobja, ki skupaj presegajo 183 dni v vsakem dvanajstmesečnem obdobju, ki se začne ali konča v določenem davčnem letu, se šteje, da ima v tej drugi državi stalno bazo redno na voljo in dohodek, ki izhaja iz njegovih prej omenjenih dejavnosti, ki jih opravlja v tej drugi državi, se pripiše tej stalni bazi.

2. Izraz poklicne storitve vključuje še posebej samostojne znanstvene, literarne, umetniške, izobraževalne ali pedagoške dejavnosti in tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

ODVISNE OSEBNE STORITVE

1. V skladu z določbami 16., 18., 19. in 20. člena se plače, mezde in drugi podobni osebni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice v zvezi z zaposlitvijo, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako pridobljeni osebni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki jo opravlja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki skupno ne presegajo 183 dni v vsakem dvanajstmesečnem obdobju, ki se začne ali konča v zadevnem davčnem letu, in
- b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države, oziroma je plačan v njegovem imenu in
- c) prejemka ne krije stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena, se prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali letalu, s katerim podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, lahko obdavči v tej državi.

16. člen

PLAČILA DIREKTORJEM

Plačila direktorjem in druga podobna plačila ali nadomestila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član upravnega odbora ali podobnega organa družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

17. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 14. in 15. člena se dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kot je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik ali kot športnik iz takšnih osebnih dejavnosti ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak ne priraste takemu nastopajočemu izvajalcu ali športniku samemu, temveč neki drugi osebi, se tak dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri se dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika izvajajo.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo za dohodek iz dejavnosti, ki jih nastopajoči izvajalec ali športnik izvaja v državi pogodbenici, če je obisk v tej državi v celoti ali pretežno financiran z javnimi sredstvi ene ali obeh držav pogodbenic ali njihovih političnih enot ali lokalnih oblasti. V takem primeru se dohodek obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je nastopajoči izvajalec ali športnik.

18. člen

POKOJNINE

V skladu z določbami drugega odstavka 19. člena se pokojnine in druga podobna plačila, izplačana rezidentu države pogodbenice kot nadomestilo za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.

19. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki razen pokojnin, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo, enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.
- b) Vendar se plače, mezde in drugi podobni prejemki obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če so storitve opravljene v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:
 - (i) je državljan te države ali
 - (ii) ni postal rezident te države samo za namen opravljanja storitev.

2. a) Vsaka pokojnina, ki jo posamezniku za njegove storitve državi pogodbenici ali njeni politični enoti ali lokalni oblasti plača ta država ali njena politična enota ali lokalna oblast ali je plačana iz sredstev, ki jih ta ustvari, se obdavči samo v tej državi.

b) Vendar se taka pokojnina obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.

3. Določbe 15., 16., 17. in 18 člena se uporabljajo za plače, mezde in druge podobne prejemke ter za pokojnine, in sicer za storitve, opravljene v zvezi z dejavnostmi, ki jih izvaja država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast.

20. člen

PROFESORJI IN RAZISKOVALCI

1. Posameznik, ki obišče državo pogodbenico zaradi poučevanja ali raziskovalnega dela na univerzi, visoki šoli ali na drugem priznanem izobraževalnem ali znanstvenem zavodu v tej državi pogodbenici, in ki je ali je bil tik pred tem obiskom rezident druge države pogodbenice, je v prvi omenjeni državi pogodbenici oproščen davka od prejemka za tako poučevanje ali raziskovalno delo za obdobje največ dveh let od dneva njegovega prvega obiska s tem namenom.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek iz raziskav, če se raziskava ne opravlja v javnem interesu, pač pa predvsem v zasebno korist določene osebe ali oseb.

21. člen

ŠTUDENTI

1. Plačila, ki jih študent, praktikant ali pripravnik, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in ki je v prvi omenjeni državi navzoč samo za namen svojega izobraževanja ali usposabljanja, prejema za vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje, se v tej državi ne obdavčijo, pod pogojem da taka plačila nastanejo iz virov zunaj te države.

2. Za plačila, ki niso zajeta v prvem odstavku tega člena, in prejemke za odvisne osebne storitve, opravljene med takim izobraževanjem ali usposabljanjem, ima študent, praktikant ali pripravnik pravico do enakih oprostitev, olajšav ali znižanj pri davku od dohodka, kot jih lahko imajo rezidenti države pogodbenice, v kateri je na obisku.

22. člen

DRUGI DOHODKI

1. Vsi drugi deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ne glede na to, kje nastanejo, ki niso obravnavane v predhodnih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kot so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident ene države pogodbenice, opravlja poslovno dejavnost v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej ali če v tej drugi državi opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je pravica ali premoženje, za katerega se izplačuje dohodek dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. oziroma 14. člena, odvisno od primera.

23. člen

PREMOŽENJE

1. Premoženje, ki ga predstavljajo nepremičnine, opredeljene v 6. členu, ki so v lasti rezidenta države pogodbenice in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Premoženje, ki ga predstavljajo premičnine, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje ene države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnine, ki sodijo k stalni bazi, ki je rezidentu ene države pogodbenice na voljo v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih storitev, se lahko obdavči v tej drugi državi.

3. Premoženje, ki ga predstavljajo ladje in letala, s katerimi podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, ter premičnine, ki sodijo k opravljanju prevozov s takimi ladjami in letali, se obdavči samo v tej državi.

4. Vsi drugi elementi premoženja rezidenta države pogodbenice se obdavčijo samo v tej državi.

24. člen

NAČINI ZA ODPRAVO DVOJNEGA OBDAVČENJA

Dvojno obdavčenje se odpravi kot sledi:

1. V Sloveniji:

a) Kadar rezident Slovenije prejema dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v Litvi, Slovenija dovoli:

(i) kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v Litvi;

(ii) kot odbitek davka od premoženja tega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu v Litvi.

V obeh primerih pa tak odbitek ne sme presegati tistega dela davka od dohodka ali premoženja, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku ali premoženju, odvisno od primera, ki se lahko obdavči v Litvi.

b) Kadar je v skladu s katerokoli določbo te konvencije dohodek, ki ga rezident Slovenije dobi, ali premoženje, ki ga ima v lasti, oproščeno davka v Sloveniji, lahko Slovenija pri izračunu zneska davka od preostalega dohodka ali premoženja takega rezidenta vseeno upošteva tudi dohodek ali premoženje, ki je davka oproščeno.

2. V Litvi:

Kadar rezident Litve prejema dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu s to konvencijo lahko obdavči v Sloveniji, Litva dovoli, razen če je v njenem notranjem pravu predvideno ugodnejše obravnavanje:

(i) kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v Sloveniji;

(ii) kot odbitek davka od premoženja tega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu v Sloveniji.

V obeh primerih pa tak odbitek ne sme presegati tistega dela davka od dohodka ali premoženja, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku ali premoženju, odvisno od primera, ki se lahko obdavči v Sloveniji.

25. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnekoli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, zlasti v zvezi s prebivališčem. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti v tej drugi državi manj ugodno, kot je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlaga tako, kot da zavezuje državo pogodbenico, da prizna rezidentom druge države pogodbenice kakršnekoli osebne olajšave, oprostitve in zmanjšanja pri obdavčenju zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, kot jih priznava svojim rezidentom.

3. Razen če se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila,

ki jih podjetje države pogodbenice plača rezidentu druge države pogodbenice, pri določanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijajo pod istimi pogoji, kot če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države. Podobno se tudi kakršnikoli dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice pri določanju obdavčljivega premoženja takega podjetja odbijajo pod istimi pogoji, kot da bi bili pogodbeno dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države.

4. Podjetja države pogodbenice, katerih premoženje je v celoti ali delno neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnekoli obdavčevanju ali kakršnikoli zahtevi v zvezi z njim, ki je drugačno ali bolj obremenjujoče, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za druga podobna podjetja prve omenjene države.

5. Določbe tega člena se ne glede na določbe 2. člena uporabljajo za davke katerekoli vrste in opisa.

26. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na sredstva, ki jih ji omogoča notranje pravo teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 25. člena, pristojnemu organu tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije.

2. Če se zdi pristojnemu organu pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, si prizadeva razrešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice z namenom, izogniti se obdavčevanju, ki ni v skladu s konvencijo. Vsak doseženi dogovor se izvaja ne glede na roke po notranjem pravu držav pogodbenic.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnimi dogovori razrešiti kakršnekoli težave ali dvome, ki izvirajo iz razlage ali uporabe konvencije. Skupno se lahko tudi posvetujejo glede odprave dvojnega obdavčevanja v primerih, ki v tej konvenciji niso predvideni.

4. Pristojna organa držav pogodbenic lahko neposredno komunicirata drug z drugim, kar vključuje tudi delo v mešani komisiji, ki jo sestavljajo sami ali njihovi predstavniki, z namenom, da bi dosegli dogovor v smislu predhodnih odstavkov.

27. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjujeta take informacije, kot je potrebno za izvajanje določb te konvencije ali notranje zakonodaje držav pogodbenic v zvezi z davki, ki jih ureja ta konvencija, če obdavčevanje na njihovi podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. členom. Vsaka informacija, ki jo prejme država pogodbenica, se obravnava kot tajnost na enak način kot informacije, pridobljene po notranji zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), ki se ukvarjajo z odmero ali pobiranjem davkov, ki jih obravnava ta konvencija, ter z odkrivanjem in preganjanjem v zvezi z davki ali z odločanjem o pritožbah v zvezi z njimi. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo na sodnih obravnavah ali pri sodnih odločitvah.

2. V nobenem primeru se določbe prvega odstavka ne razlagajo tako, kot da državi pogodbenici nalagajo obveznost:

- a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice;
- b) da priskrbi informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonski ali po običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice;
- c) da priskrbi informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek ali informacije, katerih razkritje bi nasprotovalo javnemu redu (ordre public).

28. člen

ČLANI DIPLOMATSKIH MISIJ IN KONZULARNIH PREDSTAVNIŠTEV

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih misij ali konzularnih predstavništev po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV

(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *te konvencije* se ugodnost po *tej konvenciji* v zvezi z delom dohodka ali premoženja ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *te konvencije*.

29. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Vladi držav pogodbenic druga drugo uradno obvestita, kdaj so bile izpolnjene notranjepravne zahteve za začetek veljavnosti te konvencije.
2. Konvencija začne veljati na dan zadnjega uradnega obvestila iz prvega odstavka in njene določbe veljajo v obeh (državah) pogodbenicah:

- a) za davke, zadržane pri viru, za obdavčenje dohodkov, prejetih prvega januarja ali po prvem januarju koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je konvencija začela veljati;
- b) za druge davke od dohodka in davke od premoženja, za davke, ki se zaračunavajo za vsako davčno leto, ki se začne prvega januarja ali po prvem januarju v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je konvencija začela veljati.

30. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja, dokler je država pogodbenica ne odpove. Ena ali druga država pogodbenica lahko odpove konvencijo po diplomatski poti s pisnim obvestilom o odpovedi najmanj šest mesecev pred koncem vsakega koledarskega leta.

V tem primeru konvencija v obeh državah pogodbenicah preneha veljati:

a) za davke, zadržane pri viru, za obdavčenje dohodkov, prejetih prvega januarja ali po prvem januarju koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je bilo dano uradno obvestilo;

b) za druge davke od dohodka in davke od premoženja, za davke, ki se zaračunavajo za vsako davčno leto, ki se začne prvega januarja ali po prvem januarju v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano uradno obvestilo.

V dokaz navedenega sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenata, podpisala to konvencijo.

Sestavljeno v dveh izvodih v Ljubljani dne 23. maja 2000, v slovenskem, litvanskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa tri besedila enako verodostojna. V primeru različnih razlag prevlada angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije
Milojka Kolar

Za Vlado
Republike Litve
Oskaras Jusys

PROTOKOL

Ob podpisu Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Litve o izogibanju dvojnega obdavčenja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja (v nadaljevanju "konvencije") sta se obe strani sporazumeli o teh določbah, ki so sestavni del konvencije:

1. v zvezi s tretjim odstavkom 4. člena

Kadar je oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic in si pristojna organa držav pogodbenic prizadevata v skupnem dogovoru določiti njen status, upoštevajo dejavnike, kot so kraj dejanskega upravljanja, kraj, kjer je taka oseba registrirana ali drugače ustanovljena, in vse druge pomembne dejavnike.

2. v zvezi s 6. in 13. členom

NEURADNI PREVOD

Razume se, da je ves dohodek in dobiček iz odtujitve nepremičnin, omenjenih v 6. členu, ki so v državi pogodbenici, mogoče obdavčiti v skladu z določbami 13. člena.

V dokaz navedenega sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenata, podpisala ta protokol.

Sestavljeno v dveh izvodih v Ljubljani dne 23. maja 2000, v slovenskem, litvanskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa tri besedila enako verodostojna. V primeru različnih razlag prevlada angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije
Milojka Kolar

Za Vlado
Republike Litve
Oskaras Jusys